

[Arbejdsministoren.]

andre for ikke at have taget afstand fra lovforslaget om arbejdsanvisning, men fru Hanne Reintoft kan jeg altså ikke takke for noget, idet jeg forstod bemærkningerne som en afstandtagen fra lovforslaget. Det er altså ikke fra alle sider megen entusiasme, der er lagt for dagen ved behandlingen af dette lovforslag, og det egner det sig måske heller ikke til. Men som så mange andre saglige forslag må det vurderes ud fra en afvejning af de forskellige modgående hensyn, som nu engang knytter sig til spørgsmålet.

Til dette hører naturligvis også det første, som hr. Erling Dinesen var inde på, nemlig spørgsmålet om statens udgifter til det. Det er jo rigtigt, at der er tale om en ikke ringe følgelig af de udgifter, som er forbundet med den offentlige arbejdsanvisning. Men man vil måske undskyldte mig, at jeg synes, det kan være lidt svært at finde ud af, hvordan man skal gerere sig i spørgsmålet om statens udgifter. Man får bebrejdelser, når man prøver på at foretage besparelser på den tidligere regerings finanslovsforslag, og når man så ved en enkelt lejlighed prøver på ikke at gøre det, er det også forkert.

Men det, der til syvende og sidst ligger bag denne sag, er jo, at det offentlige i voksende grad engagerer sig i hele arbejdsløshedsforsikringsproblemet, betaler en stigende andel af disse udgifter og er med til at bringe understøttelserne op på et højere niveau. Dermed følger også en interesse hos det offentlige for i højere grad at engagere sig i selve arbejdsanvisningen. I den forbindelse er det væsentlige sigte i loven at få tilvejebragt et apparat, der kan gøre arbejdsanvisningen mere effektiv og spille på alle de organer, som arbejdsløsheden nu engang kræver sat ind, for at man kan få klaret ikke blot arbejdsløshedsforsikringerne, men også få anvist arbejde, hvor det findes, og få tilpasset arbejdskraften til de opgaver af skiftende karakter, som foreligger ved anvendelse af opkolingsmuligheder og ved nøje at følge de beskæftigelsesmuligheder, som findes i de enkelte egne af landet. Det er blandt andet og ikke mindst dette, der tilsigtes med dette lovforslag.

Spørgsmålet om sammenhængen mellem det lovforslag, vi behandler i dag, og be-

stræbelserne for i det hele taget at nå frem til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste er blevet rejst. Hr. Erling Dinesen var inde på at se disse ting i sammenhæng, og andre ordførere har været inde på det samme spørgsmål. Ja, de skal også ses i sammenhæng. Det er, som hr. Erling Dinesen rigtigt redegjorde for, sådan, at udvalget af 1964 om arbejdsløshedsforsikringen — der udarbejdede den betænkning, som lå til grund for den i fjor gennemførte revision af loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring — i fjor modtog en anmodning fra hr. Erling Dinesen selv som arbejdsminister om i forbindelse med en teknisk revision af loven også at optage til behandling spørgsmålet om at ændre arbejdsløshedsunderstøttelsen til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Denne anmodning var i overensstemmelse med flertalsindstillingen hos det folketingsudvalg, der i fjor var nedsat til behandlingen af arbejdsløshedslovgivningen. Spørgsmålet om at omdanne arbejdsløshedsunderstøttelsen til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste indgår altså herefter i det nævnte udvalgs arbejdsopgaver, og udvalget er anmodet om at afgive endelig betænkning ledsaget af de fornødne forslag til lovændringer senest den 1. oktober i år. Der er ikke fra min side taget initiativ til at ændre i det kommissorium, der således ligger til grund for A-udvalgets arbejde, og der vil heller ikke på dette punkt blive taget initiativ til at ændre sigtet i kommissoriet.

Når man bad udvalget om at udarbejde et sådant forslag, var det jo som nævnt et resultat af folketingsudvalgets arbejde i fjor, og det var det samme folketingsudvalg, som tog stilling til det, der i den gældende lov er indeholdt i § 4, hvorefter man anmodede om at få nærværende lovforslag fremsat med henblik på ikrafttræden den 1. april 1968. Derved tog man i fjor stilling til begivenhedernes rækkefølge, og det må vel være væsentligt i denne sag. Der er tale om en tretrinrakette, hvor det første trin udløstes i fjor, og hvor det andet trin gerne skal udløses i år. Det tredje trin af raketten kommer så til udløsning senere hen, og hvad det skal gå ud på, behandles altså i et sagkyndigt udvalg. Jeg tror ikke, man kan fyre den slags raketter af, som der her er tale om, uden